

வரலாற்று நோக்கில் இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் அறுவைச் சிகிச்சை முறைகள்

ச. முருகன்

ஆய்வுக்கருவம்

இந்த மருத்துவமயிவையை ஆய்வு வேதம், சித்தமருத்துவம் என இருபகுதி செல்விடுகின்றன. உடலுடைய வளர்ச்சி பெற்ற அறிவுப்பயனாகும். ஆய்வுவேதத்தை ஆய்வுவேதத்தில் கிளையாகவும் உபவிவதங்களில் ஒன்றாகவும் கெட்டுக்கொண்டி ஆத்திரேயர் மரபு தன்வந்திரியடி என இரண்டு பிரதானமான சித்தனைப் பள்ளிகளினாலாக வளர்ச்சி பெற்றது. தவணியம் சித்தமாக இது வட. இத்தியாவை கையாண்டுக்கித் தோற்றம் பெற்றதாகக் கிழ்க்கின்றது.

பிதந்தாட்டியம் குறிப்பாகத் தவிர்த்தல் சித்தக்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மருத்துவமயிவையம்மனை மூலக்களாகக் கொண்டு சித்தவையம் மரபு வளர்ச்சி பெற்றது. எவ்வாறாயினும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களினாலுடைய பம்மலை, சேறு அரங்கினிள் சாணத்தினாலுடைய மருத்துவக்களவை பற்றி பல்வேறு தகவல்களை அறிவுமுடிக்கிறது. இத்த மருத்துவமயிவையம் முக்கிய கிளையம்மனை அறுவைச்சிகிச்சையிவையைக் குறிப்பிடலாம். அறுவைச்சிகிச்சையிவையம் பற்றிச் சிறப்பாக அறிவு உதவும் காலத்தாம் முற்பட்ட பழையவை கண்டுதாம்மறிந்த மீள்க்குகிறது. இது தன்வந்திரி மரபுத்திய ஆய்வுவேதம் பழையவை. குடத் சக்திரிச்சை, சீறுதிரக்கம், அறுவைச்சிகிச்சை, கண்புரை அருற்றம் அறுவைச்சிகிச்சை உயர்ந்த சிக்கலான அறுவைச்சிகிச்சை முறைகள் பற்றியும் அவற்றுக்குத் துவண செய்ப்பும் பம்மனைக் கூறல்கள் பற்றியும் கண்டுதாம்மறிந்தமீள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறுவைச்சிகிச்சைக்கினை மயக்கமருத்துவ கொடுக்கம், அட்டை விடுதல் மற்றும் இறக்க மனித உடலத்தினைக் கொண்டு மனித உடற் கூற்றியல் பற்றிக் கூறுணர்ந்தம் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் அறுவைச்சிகிச்சை தொடர்பில் இப்பழையமீள் எடுக்கலாம்ப்பட்டுள்ளன.

சித்தவையத்திய மரபில் அக்கத்தியர் தொண்டினை அடியொற்றி அறுவைச்சிகிச்சை முறைகள் பயின்று வந்துள்ளன. மகப்பிறுறுவைச் சிகிச்சை, கண் காலத்தினை சக்திர சிகிச்சை, மூளையிள் ஏற்படும் கட்டிகூறுக்களை அறுவைச் சிகிச்சை என அறுவைச்சிகிச்சை பற்றிய கூறுத்தியங்கள் சித்தவையத்திய மரபில் இயையுமையுள்ளன. சக்திரச்சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய பம்மனைகயான ஆயுதங்கள் பற்றியும் சித்த வையத்தியப் பழையமீளில் கூறுத்தியம்ப்பட்டுள்ளது. மேலும் அறுவைச்சிகிச்சையிள் பிள்ளர் ஏற்படக்கூடிய ஏற்புமவி முதலிய பக்கவினைவுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வையும் அக்களை வையத்தியர்கள் அறித்துணர்ந்து செயற்பட்டிருக்கமயிவையம் அறிவு முடிக்கிறது.

திறவுகோற்கள்: சிறுவைச் சிகிச்சை, ஆய்வுவேதம், சித்தமருத்துவம், தன்வந்திரிமரபு, கண்டுதாம்மறிந்த, எவ்வந்திரி

அறிமுகம்

இந்து நாகரிகம் எனும் பாடநெறிவினை சமயபாடமாக மட்டும் அடையாளப் படுத்துகின்ற ஒன்றைப் பரிமாணப்போக்கு இன்று பொதுவெளியில் காணப்படுவதனை அறிவுமுடிக்கின்றது. குறித்த ஒரு பண்பாட்டுக் குழுமத்துக்கு இருக்க வேண்டிய வரலாறு, கலை, இலக்கியம், தத்துவம், அரசியல், சட்டம், அறிவியல், சமயம், சமூகம் வழக்காறுகள்

முதலிய இன்னோரன்ன பரிமாணங்கள் அனைத்தும் இத்துநாகரிகப்புவத்துள் செழுமையாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இவை தொடர்பான உயர்நிலைக்கண்ணுக்கும் ஆய்வு கணுக்கும் அவசியமான ஆய்வத்துறைசாரி மூலப்பழுவல்களும் இத்துப்பண்பாட்டுப் புவத்திள் கிறிந்து சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தொட்டே எழுச்சிபெற்று வந்துள்ளன.

இந்து அறிவியல் என்ற கற்கைப் புலமானது இன்று உலகமையிய நிலையில் கவனத்தைவிரிக்கின்ற ஓர் ஆய்வுப்புலமாக மாறியுள்ளது. கணிதம், வானியல், மருத்துவம், இரசாயனவியல் போன்ற நியம அறிவியற் கலைகளில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தொட்டு இந்துக்கள் கொண்டிருந்த மேலாண்மை அண்மைக்காவ ஆய்வுகள் பலவற்றின் மூலம் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

சிறின்று சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தொட்டு இந்து அறிவியற்புலத்தில் அறுவைச்சிகிச்சை பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

உலகின் தொன்மையான நாகரிகங்களுக்கிடையில் அறுவைச்சிகிச்சையின் பரில் நிலை பற்றிய வரலாற்றியல் ஆய்வுகள் மற்றும் பண்பாட்டிடை ஆய்வுகள் மேற்கொள்வோருக்கு இந்துநாகரிகத்தின் புறத்தள்ள முடியாத மற்றொரு அறிவியற் பரிமாணத்தினைப் பதிவுசெய்ய முயல்வதே இக்கட்டுரையின் அடிப்படை எத்தனமாகும்.

இவ்வாய்வில் விவரண ஆய்வு முறையியல் பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் வரலாற்றியல் அணுகுமுறையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவசியமான நிலைகளில் தரவுகள் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்துநாகரிக மூலங்களில் காலத்தால் முற்பட்டதாக அமைகின்ற இலக்கியமூலங்களான வேதங்களில் மருத்துவம் பற்றிய விடயங்கள் காணப்படினும் "சத்திர சிகிச்சை" தொடர்பில் சிறப்பான குறிப்புகள் இனங்காணப்படவில்லை. எனினும் அதரிவவேதத்தில் மனித உடற்கூற்றியல்குறியிற் சற்றோட்டம் ஆகியவை பற்றிய சில விவரணப் பகுதிகள் உள்ளன.

அதர்வவேதத்தின் கிளைவாக அமையப் பெற்ற ஆயர்வேதமரபானது கி.மு 800 க்குப் பின்பு ஆத்திரேயர், தன்வத்திரி மரபு என

இருவகைச் சித்தனாகுடங்களாக வளர்ச்சி கண்டது. இவற்றுள் தன்வத்திரியால் ஆயர்வேதம் எட்டுப் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டதென்று அறிவுறுக்கிறது.

1. காய்ச்சிவிச்சை (பொது மருத்துவம்)
2. பாலசிகிச்சை (குழந்தை சிகிச்சை)
3. கிரகசிகிச்சை (மனநலமருத்துவம்)
4. சாலாக்யதத்திரா (கண், காது, மூக்கு, தொண்டை)
5. சம்யதத்திரா (அறுவைச்சிகிச்சை)
6. விஷதத்திரா (விடமுறிவு)
7. இரசாயனதத்திரா (மூப்பியல் மருத்துவம்)
8. வாலிகரணதத்திரா (ஆண் மலடு, கருவைச்சிகிச்சை)

ஆயர்வேதமரபில் அறுவைச்சிகிச்சையினை "சம்யக்கிரியை" என அழைப்பதற்கான ஏதுவாகவும் இது அமைத்தது. எவ்வாறாயினும் அறுவைச்சிகிச்சை தொடர்பாக ஆழமாக ஆராய்ந்து அதன் பரில்நிலைகளை செய்முறை விளக்கங்களுடன் எடுத்துரைக்கும் ஆயர்வேதப் பணுவலாக கஸ்ருதசம்ஹிதையே விளங்குகிறது.

கஸ்ருதசம்ஹிதை

இந்து அறிவியல் மரபில் அறுவைச்சிகிச்சையின் தந்தை எனச் சிறப்பிக்கப்படுபவர் கஸ்ருதர் ஆவார். இவர் வில்வாமீத்திரரின் சீடர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். 9Mukhopadhyaya, G., 1929:572)

பித்திய வேதகாலத்துக்குரியதாகக் கருதப்படும் இவருடைய பணுவலாகிய கஸ்ருதசம்ஹிதை கி.மு 1000 அளவில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்பதே அதேக ஆய்வாளர்களின் கனமாகும்.

"Late Vedic hymns ascribed to susruta suggested that the must have flourished during the latter part of the vedic age, which would place him around 1000 BCE"

இத்தகைய குடற்சத்திர சிகிச்சையின்போது மிக நுண்மையான சேதன இடுக்கிகள் பயன்படுத்தப்படுவது மட்டுமன்றி அவை பொருத்தித் தைக்கப்பட்ட குடலின் மேற்பரப்பிலேயே விடப்படுகின்றன. அப்பறப் படுத்தப்படுவதில்லை. வேலும் கிழிக்கப்பட்ட குடல் மீள் பொருத்தப்படுகின்ற பொருத்துக்களில் விடமற்ற கறுத்த எறும்புகளைக் கடிக்கவிடுதல் தொடர்பிலும் கஸ்ருதசம்ஹிதை குறிப்பிட்டுள்ளது. இது சற்று வினோதமான முறையாக உள்ளது. குடற்பொருத்தில் கடிக்கவிடப்பட்ட எறும்புகள் அவை கடித்ததில்லையில் உடற்பகுதி மட்டும் அகற்றப்படுகின்றன. அவற்றின் சேர்த்த தலைப்பகுதி அகற்றப்படுவதில்லை. குடலின் வெட்டுண்ட முனைகளை சற்று நேரத்துக்கு (hours) ஆனது ஒரே நிலையில் வைத்திருப்பதற்காக சேதன நுண்இடுக்கிகள் அதிலேயே விடப்பட்டன. தனீன குடற்சத்திர சிகிச்சையான Catgut சத்திர சிகிச்சை போல அன்றி எறும்புகளின் தலைகளும் இடுக்கிகளும் சேதனப் பொருட்களாக இரூப்பதனால் அவை காலப்போக்கில் சமீபாட்டுக்கு உள்ளாகி விடுகின்றன.

குடற் சத்திர சிகிச்சையில் போடப்படும் புறக்காயத்துக்கான கட்டில் அதிமதுரத்துடன் சேர்த்த கரியமண் கலவை* பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதிமதுரம் பயன்படுத்தப்படுவதனால் இக்கட்டிலை "பிப்பிலிக சிவனம்" (Piplika Sivanam) என்பர்.

சத்திர சிகிச்சையின் பின்னர் தொயாளி குறித்த நேரம் வரையில் காற்றுப்புகழுடியாத அறையில் தங்கவைக்கப்படுவர். இங்கே தலைப்பகுதி மட்டும் வெளித்தெரியுமானும் ஏனைய பாகங்களை காற்றுப்புக முடியாதவாறு வைத்திருக்கவும் ஏற்றபடி அமைக்கப்பட்ட அறைகள் அக்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். இத்தகைய அறைகளுக்கும் நோயாளி எண்ணெய் அல்லது வெண்ணெய் நிரப்பிய தொட்டிக் குள் மருத்து வரால் தீர்மானிக்கப்படும் காலம் வரை

வைத்திருக்கப்பட்டார். அவருக்குப் பால் மட்டுமே உணவாக அருந்தக் கொடுக்கப்பட்டது.

IBID

காயங்களைத் தைக்கும் (Suturing)

புராதன இந்திய அரசாங்கங்கள் அடிக்கடி போர்களில் ஈடுபட்டு வந்த கையால் புத்த ரணங்களுக்கான சிகிச்சை முறைகளில் தையல்போடுதல் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றிருந்தது. கஸ்ருதசம்ஹிதையும் இதுபற்றி விரிவாகக் கருத்துரைத்துள்ளது. மூர்ஷா கொடியிலிருந்து பெறப்படும் தூர்கள், அஸ்மாந்தகப் பூயலின் தும்பு மற்றும் குறித்த நோயாளியின் தளநூர் ஆகியவை புறக்காயங்களைத் தைப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் இறைகளில் முக்கியமானவை யாகும். மேலும் சணல், பட்டினி, தலைமயிர், மூலிகைச் செடியான Coccilus Cordifolius இன் தும்பிழை, தூல் ஆகியனவும் காயங்களைற்கான கற்றுத்தையல் போடுவதற்கு உபயோகிக்க உகந்தவை என கஸ்ருதசம்ஹிதை குறிப்பிடுகிறது. (Susrutha Samhitha Cikitsasthanam, 25.02-22)

சிறுநீர்ப்பையில் கல் அகற்றல் சத்திர சிகிச்சை (Bladder Stone Removal Surgery)

ஆயர்வேத வைத்திய மரபில் "சிறுநீரகக்கல்" என்பது பொதுவாக உண்ணெடுக்கப்படுகின்ற மருத்துகளின் மூலமாகக் கரைக்கப்படுகின்ற ஒன்றாக அறியப்பட்டு வந்துள்ளது. சித்த வைத்திய மரபிலும் இந்தடைமுறையே காணப்பட்டு வருகிறது.

எங்வாறாவிலும் இந்திய சந்திரிய வைத்திய மரபில் சிறுநீரகக்கல் அகற்றலுக்கான சத்திர சிகிச்சை தொடர்பில் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ள முதலாம் என்சிற பெருமை கஸ்ருதசம்ஹிதைக்கே உரியதாகும். பெரும் "Catheter" என ஆங்கில மருத்துவத்தில் கட்டப்படுகின்ற செயற்கையாகச் சிறுநீர் வெளியேறும் குழாய்கள், விரிவாக்கிகளை தொடர்பிலும் இப்பறுவலில் குறிப்புக்கள் உண்டு (Ibid, 5, 1983:581).

கன்றுதசம்ஸ்திதையின் நிசிச்சைஸ்தானத்தின் 7-ஆவது அத்தியாயத்தின் 33-ஆவது பத்தியிலே சிறுநீர்ப்பைக் கல் அகற்றல் தொடர்பிலான விவரணைப்பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

(Susrutha Samhitha Cikitsasthanam, 7.33)

விவரம் - கன்றுதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை

சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை
சுருதசம்ஸ்திதை

அதன்பின் ஒரு பருக்கையளவுக்கு மட்டும் இடம்பிட்டு இடது பக்கத்தில் கைசியினைச் செலுத்துங்கள். சத்திரசிசிச்சைக்கு வசதியாகச் சிவர சலப்பைக் கல்யின் அளவுக்கு இடத்தினை விட்டு வலது பக்கத்தில் கத்தியினைச் செலுத்தச் சொல்கிறார்கள். கல்லானது உடையாமலும், துணிக்கைகள் சிதறுண்டு போகாமலும் முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சிறுதுணிக்கையளவு உள்ளே தவறவிடப்பட்டாலும் இது மறுபடியும் வளர்த்துவிடும். எனவே ஒரு வளைந்த இடுக்கியினைக் கொண்டு அதனை முற்றாக அகற்றவும்.

பெண்கள் விடயத்தைப் பொறுத்தவரையில் சலப்பைக்கு கீழே அதற்கு அளர்மையிலேயே சுருப்பை அமைத்திருக்கிறது. எனவே அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கத்தியினை மாதிரி சலப்பையின் மேல்பகுதியில்து வைக்கவும். இல்லாவிடின் அவர்களுடைய சலப்பையில் காயம் ஏற்பட்டுவிடும் அல்லவா.

சலப்பைக்கல் அகற்றறுக்கான சத்திர சிசிச்சையினால் ஏற்படக்கூடிய காயத்தினைத் தவிர வேறு எந்தச் சிறு சிறுக்கூட சலப்பையில் ஏற்படக்கூடாது. சலக்குழாயில் இருமுறை துவாரங்கள் இடப்பட நேர்ந்தால் நோயாளியால் இச்சிறுநீர்ப்பைக் கல் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் இருந்து ஒருபோதும் விடுதலை பெற இயலாது.

சத்திரசிசிச்சையில் உடற்பகுதியில் பற்றிய அழிவும் - பவிர்த்தியும்

இறமையும் ஆழ்ந்த கல்வியறியும் கொண்ட சத்திரசிசிச்சையாளராக உருவாவதற்கான அடிப்படை அறிவானது மனித உடற்கூற்றியல் பற்றியதுட்டங்களைப் புரிந்து கொள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதனைப் புராதன ஆயர்வேத விற்பள்ளிகள் நன்கு உணர்த்தி இருந்தனர்.

இந்து நீதிசாஸ்திரங்கள் இறந்த உடலை ஊறு செய்வதனை விளக்கியிருந்த போதிலும் சத்திரசிசிச்சைக்கான பரிசோதனை முன்னறி வையும் பவிர்த்தியையும் பெற்றுக்கொள்வ தற்காக மனித உடல்களைப் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாதது என்பதனை கன்றுதர வலியுறுத்தியிருந்தார். கன்றுதசம்ஸ்திதையில் இடம்பெறும் பந்து அத்தியாயங்கள் மனித உடற்கூற்றியல் தொடர்பிலும் அதற்கான செய்முறைப் பரிசோதனைகள் பற்றியும் விவரித்துள்ளன. (Chattopadhyaya, D. P, 1933:24)

குறிக்க செயற்பாடுகளுக்காகப் பொருத்த மாண மனித உடலத்தினைத் தேர்வு செய்யும் முறை தொடர்பில் கன்றுதசம்ஸ்திதை மேல் வருமாறு விவரித்துள்ளது. "வெட்டிப் பரிசோதனை செய்யும் நோக்கங்களுக்காகத் தேர்வு செய்யப்படும் மனித உடலம் எல்லா உடற்பாகங்களையும் கொண்டதாக அமைத்திருக்க வேண்டும். விஷமூட்டப்பட்டோ அன்றி நீண்டகால விபாதியின் காரணமாகவோ குறித்த நபர் இறந்திருக்கக்கூடாது. அவர் றுறு வயதுக்குட்பட்டவராக இருந்தல் வேண்டும். இந்த உடலின் குடல்களில் இருந்த அழுக்குகள் அகற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு இறந்த உடலத்தினை குசுப்பில், சணல்நாரிழைகள், முருகா பட்டைகள் ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒன்றினால் பொறிசெய்து ஒரு கூட்டுக்குள்ளே இடப்பட்டு மிக மெதுவாக ஒடுகின்ற ஒரு ஆற்றுக்குள்ளே வெளிச்சம் இல்லாத ஒரு பகுதியில் இயல்பாகச் சிதைவடை வேண்டும். ஏழு இரவுகள் சுழித்தபின்னர் குறித்த உடலம்

கட்டிவிடுத்து வெளியே எடுக்கப்பட்டு "உசிரா" (ஒரு வகைத் தாவரத்தின் மறுமலம் கமழும் வேர்ப்பகுதி), மூக்கியி, பல்வற்றி எனப்படும் ஒருவகைத் தடித்தபூ அல்லது தலைமுடி இவற்றில் யாதாவின் ஒன்றினால் பக்குவமாகக் கூறுசெய்யப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு கூறு செய்வப்பட்டுத் தொகுதிகளாக அவை சுற்றலுக்கும் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்." உடற்கூற்றியல் பற்றிய அறிவினை நன்றாக கற்றுணர்ந்த பின்னர் இம்மாதிரியாகத் தேர்வுசெய்யப்பட்ட தேகங்களிலேயே சத்திரசிகிச்சைக்கான கருவிகளைப் பிரயோகித்து வெட்டுக்களையும், சீரமைப்பையும் ஏற்படுத்தவும் அவற்றைத் தைத்துக்கொள்ளவும் மாணவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும் என கஸ்ருதசம்ஸ்திதை குறிப்பிடுகிறது.

இதற்கும் ஒர் பிராரம்பப் பவீற்சியாக இந்த மலித உடலங்களில் சத்திரசிகிச்சைக் கருவிகளைப் பிரயோகிக்கப் பழகுவதற்கு முன்னதாக புடோல், கெக்கரி, புஷ்பநூல போன்ற காய்கறிகளின் உடலமாகக் கருதிப் பவீற்சி பெறவேண்டும் என கஸ்ருதர் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் நோக்கற்பாலது.

அறுவைச்சிகிச்சைக்கான உபகரணங்கள்

புராதன இந்திய அறுவைச்சிகிச்சை முறைகளில் அறுவைச்சிகிச்சைக்குப் பயன்படும் கருவிகளின் பவியினை யிக முன்னேற்றகரமானதாகும். குறிப்பாக சத்திரசிகிச்சை ஊடுருவிிகள் (Surgical Probes) துன்பாகத்தில் கூர்மூக்கப்பட்ட (Blunt Surgical Instruments) மற்றும் சத்திரசிகிச்சைக்கான இடுக்கிகள் (Forceps) ஆகியவை இவ்வகையில் குறிப்பிடப்படலான.

சத்திரசிகிச்சை ஊடுருவிிகள் (Surgical Probes)

சிறுக்கட்டிகளை அகற்றுதல், பிளக்கப்பட்ட இரணப்பகுதியினுள் மருந்தினைப் பூசுதல், சூட்டுச்சிகிச்சைக்கு உதவுதல், இரணங்களைத் துப்பரவு செய்தல், உணவுக்குழாய் மற்றும் சிறுநீர்ப்பாதை ஆகியவற்றின் தடைகளை

அகற்றுதல் போன்ற தேவைகளுக்கு உதவும் வகையிலான ஊடுருவிிகள் தொடர்பில் அறிவு முடிவிறது.

மன்புழு, சரீப்பத்தின் தலை, அம்பின் அடிப்பாகம் மற்றும் விணக்குறி வடிவத்திலான ஊடுருவிிகள் பல அக்காலத்திலும் சத்திரசிகிச்சை சிபுளர்களால் அறுவைச்சிகிச்சைகளின் போது பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை உடலுக்குள் ஊடுருவித் தொழிற்படுத்தல், ஒழுங்கு செய்தல், நகர்த்துதல், மற்றும் பிடுக்கி பெடுத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்பட்டிருந்தமையினை அறிவமுடிகிறது.

சிவ விசேடமான தேவைகளுக்காக விசேடமான வடிவத்தின் அமைக்கப்பட்ட ஊடுருவிிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அந்த வகையில் சிறுநீர்ப்பாதையினைச் சுத்தம் செய்வதற்காக மயலிகைப் பூத்தண்டின் சுற்றவுள்ள ஊடுருவி பயன்பாட்டிலிருந்து, மூக்கியிருக்கும் சிறுகட்டியினை அகற்று வதற்குப் பிளவுபட்ட இடுப்பெலும்பின் வடிவத்திலான கூர்மையான முனைகளைக் கொண்ட ஒரு ஊடுருவி பயன்படுத்தப்பட்டது.

உணவுக்குழாய்க்குள் சிக்கிக்கொண்ட மூள் போன்ற தடைகளை வெளியே எடுப்பதற்காகத் தானியங்களின் அளவிலான முனையைக் கொண்டு சற்றே மூள்முமாக வளைந்திருக்கும் ஊடுருவிிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மருத்துப் பொருட்களைப் பூசுவதற்கென குழியான கரண்டி போன்ற வடிவமுடைய ஊடுருவிிகள் மற்றும் உரல்வடிவிலான ஊடுருவிிகள் என்பனவும் பவியினைவிலடுத்தன.

தொற்றகற்றலுக்கான சிவவகையான அறுவைச்சிகிச்சைகளின்போது சூடு போடுதல் (cauterization) தடைமுறையும் பின்பற்றப்பட்டது. இதற்குத்துணைசெய்யும் விதத்தில் மூன்று வகையான கட்டி முனைகொண்ட ஊடுருவிிகள் பயன்படுத்தப் பட்டன.

வெட்டுவதற்கும் துணைப்பற்றுகமான கருவிிகள்

சத்திரசிகிச்சையில் தேகத்தை வெட்டுதல், கிழித்தல் பிரதானமான தடைமுறையாகும்.

மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பொருத்தமான நோயாளியின் தேகத்தினைக் கீறுவதற்கான இருபுது வகையான வெட்டும் கருவிகளை கட்டுதல்கள் மூலமாகப் பட்டியலாக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மண்டலகீரர்
- வட்டமான முகப்புக்கொண்டது
2. கர பத்திர
- ஓட்டுக்கவடி போன்ற வடிவம்
3. விருதி பத்ர
- சவரக்கத்தி வடிவம்
4. துகர சந்திர
- நகம் போன்ற வடிவம்
5. முத்திரிகா சந்திர
- மோதிர வடிவம் கொண்ட கத்தி
6. ஊதப்பல பத்ர சந்திர
- தாண்டர இணையின் வடிவம் கொண்டது
7. அர்த்தவர சந்திர
- ஒருபக்கம் மட்டும் கூர்மையுடையது
8. சூசி (Suci)
- ஊசி வடிவம்
9. ரூபபத்ர
- கோளரப்புல் வடிவம்
10. அத்தி மூக
- அத்தி பறவையின் அலகு போன்றது
11. சஹாராசிமூக
- சஹாரா பறவையின் அலகு போன்றது
12. அத்தர் மூக
- உள்வளைந்தது
13. திரிகூர்சக
- திரிகூல வடிவம்
14. குடாரிக
- கோடரி வடிவம்
15. விர்ஹி மூக
- அரிசிமூக வடிவம்
16. ஆர
- சக்கர ஆளரக்கள் போன்ற வடிவம்
17. வேற்றச பத்ரஹ
- பீரம்பு வடிவம்
18. பாதிஷா
- கொழுக்கி போன்றது
19. தந்த-சங்கு
- பல்முனை போன்றது / சங்கு வடிவம்
20. இஷாணி
- ஊடுருவி

(Helaine Selin, Roddam Narasimha, 2007:26)

கிரணங்களான கதம்பதற்கான ஊசியின்

குறைந்த தகைகள் அல்லது தகைப் பிடிப்புக்குறைவான இடங்களில் வட்டமான இரண்டு விரற்களை அகலமான ஊசிகளும், தகைப்பிடிப்பான இடங்களில் மூன்றுவிரல் அகலமான முக்கோண வடிவ ஊசிகளும் கட்டுதல்கள் மூலமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மரிம உறுப்பு, விதைப்பகுதி மற்றும் அடிவயிற்றுப்பகுதிகளுக்கு வில் போல வளைந்த ஊசியே பொருத்தமானது என கட்டுதல்கள் மூலமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. 23ஆம் அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் 23ஆம், 24ஆம் கலோகங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

சத்திரசிகிச்சைக் கருவிகள் - கிடுக்கிகள் (Forceps)

சத்திரசிகிச்சைவழிபோது பயன்படுத்தப்படும் பரிணைந்தும் மேற்பட்ட இடுக்கியின் வகைகள் பற்றியும் புராதன இத்துக்கள் அறிந்திருந்தனர். இவற்றின் தோற்றத்தைக் கொண்டு அவை பல்வேறு மிகுங்கள் மற்றும் பறவைகளின் பெயர்களைக் கூட்டப்பட்டன.

- ரிக்கஷா யத்திர
- கரமுக்கத் தோற்றம் கொண்டவை சிம்ஹ யத்திர
- சிங்கமுக்கத் தோற்றம் கொண்டவை விவாக்ரஹ யத்திர
- புலிமுக்கத் தோற்றம் கொண்டவை விர்க யத்திர
- ஒதாம்புக்கத் தோற்றம் கொண்டவை துவிபி யத்திர
- வேவ்வைமுக்கத் தோற்றம் கொண்டவை தூர்கஷ யத்திர
- கழுத்தைப் புலி முக்கத் தோற்றம் கொண்டவை சிறகல யத்திர
- நரி முக்கத் தோற்றம் கொண்டவை ம்ருக யத்திர
- மாள் முக்கத் தோற்றம் கொண்டவை சங்கதா யத்திர
- கழுக்குமுக்கத் தோற்றம் கொண்டவை மாளா யத்திர
- சேவல்முக்கத் தோற்றம் கொண்டவை கிரொளர்ச யத்திர

- தீர்க்குருவிழுகத் தோற்றம் கொண்டவை உட்க வத்திரா
- ஆத்தை முகத் தோற்றம் கொண்டவை காக வத்திரா
- காகமுகத் தோற்றம் கொண்டவை என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

(Susrutha Samhitha Cikitsasthanam)

கண்புரை அகற்றல் சத்திரசிகிச்சை
(Extra Capsular Cataract Surgery)

க க ன் ன் னி ன் னி ன் னி
சூரியனானவன் பின் க
நாட்களில், காகவதி முக
காறு, கண்ணின் மூன்று
வகு வகையானது :

Each eye is covered by
three layers of membranes
known as conjunctiva, sclera
and iris. The eye is also
covered by a tough
membrane called
sarcocoele membrane.

கண்புரை அகற்றலுக்கான சத்திரசிகிச்சை பற்றிய தெளிவான விவரணம் கன்னடசம்ஸ்கிருத யிலே காணப்படுகிறது. கண்புரை அறுவைச் சிகிச்சை பற்றி உலகமளவிய நிலையில் காணப்படுகின்ற குறிப்புக்களில் தொன்மையும் செம்மையும் வாய்ந்ததாக இதனையே கருத முடிகிறது எனப் பேராசிரியர் G.D.Singhal தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இது தொடர்பில் கஸ்குதசம்ஸ்கிருதத்தில் காணப்படுகின்ற மூல ப்பகுதியினை G.D.Singhal தனது நூலில் ஆக்கிவத்தில் மெயூரி பெயரித்துள்ளார். அதன் தமிழ் வடிவம் மேல்வருமாறு அமைபும்.

In neither too hot too cold a weather... (Singhal G.D.S, 1981:15)

அதிக வெப்பமோ அல்லது அதிக குளிரோ இல்லாத ஒரு காலநிலை நிலவுகின்ற தருணத்தில் நோயாளி வண்ணெய்க்குளியல் மற்றும் மண்சாந்தகப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன்பின் நோயாளியினை ஓர் இடத்தில் உட்காரவைத்து, அவர் தமது மூக்கின் நுளியினைத் தொடர்ந்து நோக்கு

மாறு கேட்கப்படவேண்டும். இதன் பின்னர் புத்திராதுரியமுள்ள சத்திரசிகிச்சை திபுளர், பார்லி அரிசியின் வடிவத்தினைக் கொண்ட "சவாகா" என்ற கருவிவயத் தயவு வலதுகைப் பெருவிரல், நடுவிரல் மற்றும் கட்டுவிரல் ஆகியவற்றால் பிடித்துக்கொண்டு கண்களைத் திறந்து நம்பிக்கையோடு விழிவென்படலத்திலிருந்து கண்ணினுள்ள வெண்பகுதியின் இரு பகுதிகளையும் தவிர்த்து Temporal Can thus ஐ நோக்கிக் கண்ணில் துணைவிடவேண்டும்.

இத்துணையீடவானது தரம்புகளின் வளையமப்பினைப் பாதுகாக்கும் விதத்தில் அதிக உயரமாகவோ அல்லது அதிகம் தாழ்வாகவோ அல்லது ஓரங்களிலோ மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது. பின்னர் அது இயற்கையான orifice ஐ நோக்கித் திசைதிருப்பப்படவேண்டும். சத்திரசிகிச்சையாளர் நோயாளியின் இடது கண்ணில் தமது வலது கையாலும் வலது கண்ணில் இடது கையாலும் சத்திரசிகிச்சையை மேற்கொள்ள வேண்டும். துணைவிடல் சரியானபடி தடைபெற்றிருந்தால் அதற்கு அடையாளமாக ஒரு துண் ஒலி கிளம்புவதோடு கண்ணிலிருந்து ஒரு துளி திரவமும் வெளியேறும். இதன் பின்னர் சவாகாவைத் தொடர்ந்து அந்நிலைமையேயே ஸ்திரமாகப் பிடித்தபடி மிருக்க குறித்த கண்ணினுள் தாய்ப்பாலின் சில துளிகள் விடப்படுதல் வேண்டும். "வட்டர்" எனப்படும் பச்சிலைகளால் வெளிப்புறத்தில் ஒத்தடம் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். இதன் பின்னர் கண்மணியானது (Lens) சவாகாவில் நுளியினால் துணைவிடப்பட்டு கரண்டப்பட்டதன் பின்னர் அதனுள் தேக்கியிருக்கும் கபத்தினை வெளியேற்றுவதற்காக நோயாளி எதிர்ப்பக்க நாசித்துளையைப் (சத்திரசிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கண்ணிற்கு) பொத்தியபடி வேகமாகத் தனது மூக்கினைச் சித்தவைக்கச் சொல்லப்படுதல் வேண்டும்.

கண் புரையகற்றல் மட்டுமன்றி Trichiasis எனப்படும் கண் நோய்க்கான சத்திரசிகிச்சை மற்றும் Blepharitis எனப்படும் கண்ணில் ஏற்படும் கிருமிக் கிரந்தி வீக்கத்திற்கான சிகிச்சை முறைகள் பற்றியும் கவனத்தசம்மதிக்கையில் குறிப்புக்களுண்டு.

புறத்தமிழ் அக்காயங்கள் சத்திரசிகிச்சை பற்றிய குறிப்புகள்

வீரயுகப்பாடல்களில் போளியல் சார்ந்த பின்புலத்தில் சத்திரசிகிச்சையுடன் தொடர் புடைய பல விடயங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. வீரர்களுக்கு ஏற்பட்ட விழுப்புண்கள் அவற்றின் வடிவங்கள், விழுப்புண்களைத் தைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஊழிவகைகள், காயங்களை ஆற்றப் பயன்படுத்தப்படும் மூலிகைகள் பற்றிய விடயங்கள் ஆங்காங்கே இவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

“பழுவாய் போளிய துதிவாய் எஃகமொடு பற்சியும் கணையாப் புண்ணை”

(புறநானூறு 353:15-16)

என்ற புறநானூற்று வரிகளில் ஆயுதங்களால் கிழிப்பட்டு உண்டான இரணத்தின் மேலாக பற்சியை வைத்து மருத்திடும் முறைமை இனங்காட்டப்பட்டுள்ளது. போளியை பட்ட விழுப்புண்ணை ஊழியினால் எதக்கும் சிகிச்சை முறைமை பற்றிப் பதிற்றுப்பத்தின் மேலவரும் பாடல்கள் விளக்கி நிற்கின்றன.

“மீன் தேர் கொட்டின் பனிக்கய மூழ்கிச்

சிரல் பெயர் தன்ன நெடுவெள்ளரி

நெடுவரி பரத்த வடுவாழ் மார்பின்”

(பதிற் 5:3:1-3)

குறித்த விழுப்புண்ணைத் தைப்பதற்காக வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டிருந்த ஊழியினைப் பயன்படுத்தியிருந்தமை இவ் வடிவங்களின் மூலம் இனங்காட்டப்பட்டுள்ளது.

தீரீயுள்ள மீனைக் கொத்துவதற்காக நீரில் பாய்ந்து மறுகணத்தில் நீரைவிட்டு மேலே பறந்து செல்லும் சிரல் புறவையினைப் போல நெடிய வெள்ளரிசியானது அக்காயத்தினால் புழுத்து வெளியே வருவதனை இப்பாடல்கள் சுட்டி நிற்கின்றன.

அக்காயத்தில் வேல், சுட்டி முதலிய கூரிய இரும்பாயுதங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற போரக் காயங்களில் உலோக நஞ்சு கலப்பதற்கும் அதன் மூலமாக ஏற்படும் உலோக நஞ்சுத் தன்மையால் (Tetanus Toxoid) உடலுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பினைத் தடுப்பதற்கு அத்திப் பானைப் பயன்படுத்தியிருந்தமை மிக அறிய முடிகிறது. உலோக நஞ்சை மூலிக் கும் மருந்தாக மட்டுமன்றி, புண் ஆழியின் அதன் ‘வடு’ தேகத்தில் இருந்து மறையவும் தோலின் நிறத்தினை இயல்பு நிலைக்குள்ளாக்கவும் “அத்திப் பானை”ப் பயன்படுத்தினர் என்பதனைப் புறநாற்றினூடாக அறிய முடிவதாக முனைவர் இர. வாகதேவன் தனது தமிழில் மருத்துவ இலக்கியங்கள் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (வாகதேவன், இர., 2006: 31).

உடலிலே தோன்றுகின்ற சுட்டிகள், கழலைகள் போன்றவற்றை சத்திரசிகிச்சை மூலம் அகற்றி அந்த இடத்தில் குடுபோடுவத ணூடாகத் தொற்றகற்றும் தடைமுறையும் புறத்தமிழ் நாட்டில் வழக்கிலிருந்தமை குவசேகர ஆழ்வார் மற்றும் கம்பர் ஆகியோரின் பாடல்களின் மூலமாக அறிய முடிகிறது.

“வானால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன் பால்

மாணாத காதல் தோயானல் போல்”

(குவசேகராழ்வார் பாடல், 691 -2)

“உடலினுட் தோன்றற் நொன்றை அறுத்து அதன் உதிரம் ஊற்றிச் சுடலுறச் சுட்டு”

சான்றச் சான்றுகள்

பல்வக, சோழப் பேரரசுகள் உருவான காலகட்டங்களில் அரசர்கள் இடைபுறாது போர்களில் ஈடுபட்டிருந்தமையினால் "சத்திர சிசிச்சை" அக்காலமருத்துவசாஸ்திரங்களில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தமை இயல்பானதாகும். சத்திரசிசிச்சை செயல்பாட்டில் விற்றபண்புகளை "சல்லியக்கிரியை செய்வோன்" என அக்காலக் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிட்டன. "சல்ல தத்திரா" என்பது ஆயுர்வேதத்தில் எட்டுவகைப் பிரிவுகளில் ஒன்றான அறுவைச்சிசிச்சையினைக் குறிக்கும் கலைச் சொல்லாகும். அறுவைச்சிசிச்சைக்கு ஒத்தாசை புரிபவரைப் பரியாரம் செய்வோன் என்றும் தாதுகளை மருத்திரும் பெண்கள் எனவும் அறுவைச்சிசிச்சைக் கூடத்தைத் தொற்றகற்றி சுத்தம் செய்பவரை "சரக்கொல்லி" எனவும் சோழர்காவல் சாஸனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. (1ஆம் இராஜேந்திர சோழனின் 3 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு).

சத்திரசிசிச்சை நடைமுறையில் வைத்தியருக்குப் பக்கபலமாக நாவிக் சமூகத்தினைச் சேர்ந்த விற்றபண்புகளும் உதவிபுரிந்தனர். "பரியாரி" என்ற சொற்பதம் இவ்வகையில் இன்றும் தமிழ் வழக்கில் நாவிக் களைக் குறிக்கும் வகையில் வழங்குவதும் கவனிக்கற்பாலது. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சிற்றி "இராஜராஜன் பெருத்தச்சன்" என்ற பட்டத்தைப்பெற்றுக் கொண்டமையைப் போல சத்திரசிசிச்சைகளில் துறைதோய்த்த அரசன்மனை ஆஸ்தான நாவிக் "இராஜராஜப் பெருநாவிக்" என விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். வாகுதேவன் இர., 2006:167).

சீத்தவைத்திய மூலங்களில் சத்திரசிசிச்சை

இந்துப்பண்பாட்டு வரலாற்றில் சித்தர்களின் பணுவங்களை, அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற அறிவுப்புலமீ சித்த வைத்தி

யலாகும். தென்னாட்டில் அகத்தியர் மரபு, திருமலர் மரபு என வழங்கும் படுகெனச் சித்தர்களின் சித்தனைத் துலங்கங்களாக அறிவியல் பட்ட சித்தமருத்துவப் பணுவங்களே இங்கே முதன்முதலில் மூலங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

சித்த வைத்தியத்தில் அறுவைச் சிசிச்சை யானது அகரமருத்துவம்/ராஜாச மருத்துவம் என அழைக்கப்பட்டது. குடுபோடுதல், அட்டைவிடுதல், சவாசை போடுதல், இரத்தம் வாங்குதல், கழவை வெட்டுதல், கொம்பு கட்டுதல் முதலிய செயல்முறைகள் இப்பிரிவினுள் அடக்கம்.

சத்திரசிசிச்சை யாரின் "சுத்தியம்" - ஓவன்மம்.

தமிழ்நாட்டில் மொழி - இலக்கணம், சமயம் ஆகியவற்றைப் போலவே மருத்துவத்திலும் அகத்தியர் தொன்மம் முக்கிய வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக அறுவைச்சிசிச்சையினைப் பொறுத்தவரையில் "தாரணாக்கியர்" என்ற சங்கப்புலவரின் கபாலத்தினுள் இருந்த சிறிய தேரைப்பொன்றினை வெளியே எடுத்த சம்பவம் அகத்தியர் வழிகாட்டலில் அவர் சீடரான தேரையரின் உதவியுடன் திகழ்ந்ததாக ஐதீகம். ஆயினும் வரலாற்றியல் நோக்கிலான கால ஆராய்ச்சியில் தேரையரின் காலம் மிகவும் பிற்பட்டதாகும். விஜயநகர நாயக்கர் காலம் எவ்வாறாயினும் குறித்த ஐதீகத்தினூடாக அறுவைச்சிசிச்சை பற்றிய சில அம்சங்கள் இணக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

1. அகத்தியர் தன்சீடரான தேரையர் பின்தொடர அறுவைச்சிசிச்சைக்கான கருவிகள் அடங்கிய பெட்டியுடன் வருகை தந்தமை.
2. கபாலத்துள் இருந்த தேரையினை "புவனம்" என அழைக்கப்பட்ட அறுவைச்சிசிச்சை உபகரணத்தினைக் கையாண்டு வெளியே எடுக்க முற்பட்டமை.

3. குறித்த மூலநூலில் அகத்தியரைத் தடுத்த அவர் சீடர் "புவனத்தை" கையாண்டால் மூணையின் துண்டரம்புகள் சிதைவுற வாய்ப்புள்ளதாகக் குறிப்பிட்டமை.

4. குறித்த சீடரே தனது யுத்தியினால் தேரையை வெளியே எடுத்தமை.

இதனாலே அவர் தேரையர் என அழைக்கப்பட்டமை.

இங்கே தேரை என்பது தவணையை ஒத்த சிறிய ஐந்தாச அன்றித் தேரை வடிவிலான கட்டி/சுழலை என மறுவாசிப்புச் செய்வதற்கும் இடமுண்டு. "தீண்டகாலத் தலைவலிக்குக் காரணமான கட்டியினைக் கபாலத்தைப் பிழந்து அறுவைச்சிகிச்சை செய்தல் என்ற எண்ணக்கருவின் பயிற்சுவையை சித்தமருத்துவ வரலாற்றில் இத்தொன்மம் பதிவு செய்துள்ளதாகக் கருதலாம். சித்தமருத்துவ வரலாற்றில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பணுவலிகள் அகத்தியர் மற்றும் தேரையரின் பெயரில் காலத்துக்குக்காலம் வெளிவந்துள்ளமையும் நோக்கற்பாலது. இவற்றுள் அறுவைச்சிகிச்சை தொடர்பில் "அகத்தியர் சந்திராயுத விநி" என்ற பணுவல் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

இப்பணுவலில் அறுவைச்சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற 26 ஆயுதங்கள் பற்றிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

"சுத்தி சத்திரம் கவின் குரம்பி வாங்கியும் முக்கலா தன்னுடன் முன்னுவாங்கியும் ஆழிக்குளையும் அடுத்த பிறையுடன் தத்தரிக்கையுடன் பகரை வாங்கியும் முச்சலாக்கமொடு முனிமொழியோட்டு செப்புக்கீழையும் சீரிய சலாக்கையும் வட்டகைதன்னுடன் வண்புஞ்சூழ்கமும்

செப்புச்சலாக்கையும் கொம்பும் குடோரியும் வெங்கலக் குழலும் சயச்சலாக்கையும் சயாக்கோலும் கண்கத்தி தண்டும் இணையிவை ஆயுதம் இருபத்தாறும்

சுவையைச் சருளால் திகழ் சத்திராயுதமே" இவற்றுள் "சந்திரம்" (சத்திரம்) என்னும் ஆயுதமே பிரதானமானது. ஆறங்குல நீளமும் ஆறுகளைக் திறையும் (33 கிராம்) வேப்பிவை போன்ற வடிவமைப்பும் கொண்ட இது உடலில் தோன்றிய கட்டி, பிளவைப் போன்றவற்றினை அறுக்கப் பயன்பட்டதாக அறிபுறவுகிறது. "சத்திரசிகிச்சை" என்ற பெயர் அறுவைச்சிகிச்சைக்கு வழங்கியதற்கான காரணமும் இதனாலேயாகும்.

சித்தர்களால் சத்திரசிகிச்சையில் தன்மைக்கேற்றவாறு அநேக ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அவற்றின் அடிப்படை 26 வகையிலடங்குகின்றன. என History of Medical and spiritual Sciences of Siddhas of Tamil Nadu என்ற நூலில் Dr. P. கார்த்திகேயன் குறிப்பிடுகிறார்.

([https://books.google.lk/books? isbn=9952065522](https://books.google.lk/books?isbn=9952065522))

"Siddhas devised many Surgical instruments for Various life saving remedies. Basically they were of 26 kinds"

1. Mandalakkinam - மண்டலாகிரம்
2. Viruththi - விருத்தி
3. Urpalam - உர்பலம்
4. Manuvukai - மருவுகை
5. Kodari - கோடரி
6. Soosi - சூசி (ஊசி)
7. Kurumbi Vangi - குரம்பி வாங்கி
8. Ondod - ஒண்டோடி

9. Kapathiram - சுபத்திரம்
10. Panapathiram - பாணைபத்திரம்
11. Thuvimugan - துவமிழைம்
12. Vindakanni - வீண்டகண்ணி
13. Vithanchari - விதம்சரி
14. Virigi - வீரிகி
15. Vedhapathiram - வேடபத்திரம்
16. Thoondil - தூண்டில்
17. Veenal - வீணை
18. Angusam - அங்குசம்
19. Prasodhi - ப்ரசோடி
20. Sodhi - சோடி
21. Niraitharai - நினைதாரை
22. Kandathathiri - கண்டத்திரி
23. Koorchaneeipadicham - கூர்சனீபடிசம்
24. Anguli Saasthiram - அங்குலிசஸ்திரம்
25. Andharmugam - அந்தர்முகம்
26. Asaimugam - அசைமுகம்

இக்கருவிகளின் பயிற்சியை பற்றிய தெளிவான வினக்கங்கள் இவ்வையாழியும் சில வகையான சந்தர்ப்பங்களில் இவற்றின் கையாளுகை பற்றிச் சித்தர் பழுவல்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சதைத் துண்டுகளை வெட்டவேண்டி சில சந்தர்ப்பங்களில் மண்டலாக்கிரம் என்ற கருவி பயன்படுத்தப்பட்டது. நோய்க்கிருமியின் தாக்கத்தினால் அல்லது வேறேதாவது காரணத்தினால் வீக்கமடையும் என்புகளின் மேற்பகுதியினைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக "பத்திரம்" எனப்படும் விசேட வகை அலகுக் கத்தி பயன்படுத்தப்பட்டது. நோவை வெட்டுவதற்காக கத்திரி பயன்படுத்தப்பட்டது.

புண்கள் உள்ள இடங்களிலிருந்து இறத்திக்கக்களை அகற்றிக் கிருமித்தாக்கம் உள்ள இடங்களினைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கு

குசி எனப்படும் ஒருவகை களிமுகக் கருவி பயன்பட்டது. தாட்பட்டுப் புரையோடிப் போன ஆழமான புண்களினைக் கத்தப்படுத் துவதற்கான விசேட கருவிகளையும் சித்தமருத்துவர்கள் கைவாண்டனர். செப்புக் குழாய் என அழைக்கப்பட்ட இக்கருவி செம்பினால் ஆனது. அல்லது எஞ்சுக் கொம்பினைக் குடைந்து செப்புத் தகடு போர்த்தும் பயன்படுத்தப்பட்டது. குறித்த செப்புக்குழாயினால் மருத்தினைவளர்த்து அதன் கூர்ப்பகுதியினைப் புண்களின் வாயினால் நுழைத்து மருத்தினைக் காய்த்தும் கவறவிடுவர். மூளையில் ஏற்படும் கிரத்தக்கட்டிகளை அகற்றும்

மூளையில் இரத்தக் குழாய்கள் அடைபட்டு மூளைகள் ஒரு பகுதிக்கான இரத்த ஓட்டம் தடைப்படும்போது "Hemorrhagic Stroke" எனப்படும் மூளைப்பாதிப்பு நிலை ஏற்படும். இத்தகைய ஒரு நிலையில் மூளையில் ஏற்படும் இரத்தக் கசிவால் மூளைக்குள் ஏற்படும் இரத்தக்கட்டிகளை அகற்றுவதற்கு "குடோரி" எனப்படும் அறுவைச்சிகிச்சைக்கருவி பயன்பட்டது.

மகப்பேற்று - கருப்பை சத்திரசிகிச்சை

தாயின் கருப்பையினால் குழந்தை நிலை மாறியிருத்தல், இறந்து போயிருத்தல் முதலான சிக்கலான சந்தர்ப்பங்களில் சித்த வைத்தியமரபில் குரடு, கதர்சூசி, சித்திகத்தரி, அங்குசம் ஆகியதாங்கு கருவிகளைக் கொண்டு சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இவை தாயின் யோனித்துவாரத்தினூடாகச் செலுத்தப்படும் வெவ்வேறு வகையான வடிவங்கள் கொண்ட இடுக்கினாலும்.

கண் சத்திரசிகிச்சை

சித்தவைத்திய மரபில் கண்நாசம் எனப்படும் glaucoma நோய்க்கான சத்திரசிகிச்சை பற்றியும் சித்தவைத்தியப் பழுவல்களில் குறிப்புக்களுண்டு.

கண்களில் உண்டாகும் 96 வகையான நோய்களில் 8 வகையான கண்காசங்கள் உள்ளதாக சித்தனைவத்தியப் பண்டுவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் குணப்படுத்தக்கூடிய 3 வகையான காசங்களை நீலகாசம், மந்தாகாசம், வர்ணாகாசம் ஆகியவற்றில் பித்தகாசம் அடிகரிக்கும்பொழுது (பித்தகாசம் குணப்படுத்த முடியாதது) சத்திரசிகிச்சை தேவைப்படுகிறது. பித்தகாசத்தின் ஆரம்ப நிலைகளில் ஒரு மெல்லிய திரவப்படலம் (Follicle) கண்ணின் வெண்பகுதியில் படர ஆரம்பிக்கும் பின் மெல்ல மெல்ல விழிவெண்படலத்தின் (Cornea) ஊடாகப் பரவுவதால் பார்க்கத்திறன் இழந்து சித்தாக மங்கலடைய ஆரம்பிக்கும். நோயாளிக்குத் தொடர்ச்சியான தலைவலி, புருவப்பகுதியில் வலி ஆகியவற்றோடு வர்ண வேறுபாடுகளைப் பிரித்துணர இயலாமை, கண்ணில் அழுக்குகள் சேர்தல், கண்ணில் தொடர்ச்சியான நீரோட்டம் ஆகியவை காணப்படும்.

பித்தகாசமானது கண்மணியின் ஓரத்தில் வெண்ணிறமான ஒரு கொப்பளம் போலத் தோன்றும். கண்ணைக் கசக்கும்பொழுது இக்கொப்பளம் சப்பையாகிப் பின் கண்ணை மீண்டும் திறக்கும்பொழுது மறுபடியும் கொப்புளவடிவம் பெறுவதுடன் அதற்குள் திரவம் நிறைந்திருப்பதும் அவதானிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும்.

இக்கட்டத்தில் கொப்பளத்தின் மேலே சவானை எனப்படும் கருவிகள் மூலம் மிக நுண்மையாகத் துவாரம் இடப்படுகிறது. இதனை உர்பலம் என்றும் அழைப்பர். இது ஒரு வகைக் கத்தியாகும். இதன் அடிப்பகுதியில் நூல்சுற்றப்பட்டிருக்கும். இச்சத்திரசிகிச்சை முடிந்த பின்னர் மஞ்சள் நீர் தெளிக்கப்பட்ட பஞ்சினை வெளிக்கண்ணில் வைத்துக் கட்டுப்போடப்படும். குறித்த சத்திரசிகிச்சை அவதானமாகச் செய்யப்படாது விடும் பாதிக்கப்பட்ட கண்ணில் வைக்கோல் போன்று வேர்கள் மிளம்பீரணமாவதுடன் கண்பார்வையும் இழக்கப்பட வேண்டிய நிலை உருவாகும் எனச் சித்தனைவத்தியப் பண்டுவல்கள் எச்சரித்துள்ளன. குறிப்பாக அகஸ்தியர்

சத்திராவது விதிமற்றும் நாகுரானிவர் நபனநிடு 200 ஆகியவற்றில் இது பற்றிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

(<https://books.google.lk/books?isbn=9352065522>)

History of Medical and spiritual Sciences of Siddhas of Tamil Nadu)

அறியப்படாத சத்திரசிகிச்சைகள்

சித்தமருத்துவத்தில் மூன்ற்தன்மும்பகுதி மற்றும் “இராஜபிணை” என அழைக்கப்படும் புற்றுநோய்ப்புண்கள் / கழவைகள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய சிக்கலான சத்திரசிகிச்சைகள் பற்றிப் பரகசியமான குறிப்புக்களை அறியமுடியாததுள்ளது. எனினும் சித்தர் பண்டுவல்களினூடாக அறியக் கிடைக்கின்ற சத்திரசிகிச்சைக் கருவிகள் பல இவற்றுடன் தொடர்புடையன என்பதனைப் பல ஆய்வாளர்கள் உறுதிசெய்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக “விடாள்சரி” எனப்படும் ஒருவித Scalp blade ஆனது முறுகெனும்புடன் தொடர்புடைய சத்திரசிகிச்சையில் பயன்பட்டதாகக் கருதுவர். மேலும் “விண்டகண்ணி” எனப்படும் மூன்று அவகு கணபுடைய கருவினைப் புற்றுநோய்க்கான சத்திரசிகிச்சைகளில் பயன்படுத்தியிருப்பதாக அறியப்படுகிறது.

வெற்றுநீக்கம் - ஏற்புணி மற்றும் விழிப்புணர்வு

சத்திரசிகிச்சைகளின் பின்னர் ஏற்படக்கூடிய தொற்றுக்கள் மற்றும் ஏற்புணி தொடர்பான விழிப்புணர்வு சித்த மருத்துவமரபில் இருந்துள்ளது. இத்தகான முற்காப்பு நடவடிக்கையாக உயர்தர உருக்கிலான சத்திரசிகிச்சைக் கருவிகளைச் சித்தர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பதுடன் அவை கொதிநீரில் கத்திகரிக்கப்பட்டு மூலிகை எண்ணெய் தடவப்பட்ட பின்னரே உடலும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. மேலும் அவை பயன்படுத்தப்படாத சத்திரப்பங்களில் மிகுந்த அவதானத்துடன் பொதிசெய்யப்பட்டுப்

பேணப்படுகின்றன. தெய்வீகமும் பரகரியங்களையும் சித்தமருத்துவ வித்பன்னர்கள் தம்மிடையே கொண்டிருந்தனர்.

நிறுவனம்

இந்து அறிவிப்பு முறையில் மருத்துவவியலின் செல்வெழிவினை ஆயுர்வேத மரபு, சித்த வைத்திய மரபு என இரண்டு பிரதானமான தளங்களில் நோக்க இயலும். நோற்ற நினைவியைப் படைப்பில் வடஇந்தியா தென்னிந்தியா (சிற்ப்பாகத் தமிழ்நாடு) என நிலவியல் வேறுபாடுகளை இவை கொண்டிருப்பினும் வளர்ச்சிப்போக்கில் இவற்றிடையே இடைவினைகள் திகழ்ந்தேறின்.

அனைவதிக மதங்களினாலும் இந்தியாவில் மருத்துவக்கலை வளமூட்டப்பட்டதை மறுக்கமுடியாது. ஆயினும் இந்திய மருத்துவவியலின் நோற்றும், வளர்ச்சி மற்றும் அதன் முக்கிய மடைமாற்றங்கள் யாவிலும் இந்துப் பண்பாட்டுரிமைவினை மறைக்க முயல்வதும் "சமயச்சார்பின்மை" என்ற போர்வைக்குள் இந்து நாகரிகத்தின் அடையாளங்களைப் புதைக்க முயல்வதும் ஒரு வகை வரலாற்று இருட்டடிப்பேயாகும்.

அந்த வகையில் அதர்வவேதத்தில் ஆரம்பித்து ஆத்திரேயர் மரபு தன்வந்திரி மரபு என இரண்டு பிரதான சித்தனா கூடங்களாக வளர்ச்சி பெற்ற இந்து மருத்துவவியலை மூன்று முழுதாக வைதிக மரபின் தத்துப்பின்னை என்று கருதுவதும் தவறான கண்ணோட்டமாகும். ஏனெனில் வைதிகப் புரோகிதரால் தீட்டெனக் கருதப்பட்ட பிரேத பரிசோதனை உள்ளிட்ட பல விடயங்களை கண்டுதகம்வறிதை, சரகசம்வறிதை, அஷ்டாங்க ஸ்ருதயசம்வறிதை உள்ளிட்ட இந்து மருத்துவ சாஸ்திரங்கள் வித்துரைத்து நடைமுறைப்படுத்தின அதர்வவேதத்தைக்கூட ஆரம்பநிலையில் வைதிக மரபு அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதும் இங்கே நினைவிற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

இதன் பின்னணியில் இந்து மருத்துவவியலின் முக்கிய கறுகளில் ஒன்றாகிய "அறுவைச்சிகிச்சை பற்றிய சித்தனைகல் இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. உடற்கூற்றியவைக் கற்றல், கற்றவிடயங்களை செயல்முறைப் பரிசோதனை செய்துக்காக இறந்த மனித உடலங்களைத் தயார்செய்தல், குடற் சத்திரசிகிச்சை, சிறுநீர்ப்பையில் கல் அகற்றல் சத்திரசிகிச்சை, கண்புரை அகற்றற் சத்திரசிகிச்சை போன்ற சிக்கலான சத்திரசிகிச்சைகளை மேற்கொள்ளல், வெளிப்புற இரணங்களைத் தைத்தல் ஆகியவற்றுடன் சத்திரசிகிச்சைக்குப் பயன்படும் பல்வேறு உபகரணங்கள் தொடர்பான விபரங்களும் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஆயுர்வேத மருத்துவமரபில் அறுவைச்சிகிச்சை பற்றியபாடதூய்ணைப்பறாணும்பதிக்கப்படும் கல்குதசம்வறிதையே இதற்கான முக்கிய உதவுகையாகத் திகழ்கிறது.

அறுவைச்சிகிச்சையின் பரிமாணங்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழும் இந்துக்களுக்குப் பரிச்சயமானவை என்பதனை வெளிக்கொணரும் வகையில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழக வரலாற்றுச் சாசனங்கள் ஆகியவற்றில் அறுவைச்சிகிச்சை தொடர்பில் இடம்பெறும் குறிப்புக்களும் அடையாளக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சித்தவைத்திய மரபில் இழையோடி உள்ள அறுவைச்சிகிச்சை பற்றிய கருத்தியல்களும் இணங்கண்டு விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. சித்தவைத்திய மரபில் அகத்தியர் சந்திராயுதவிதி என்றிற பறுவவே அறுவைச்சிகிச்சை தொடர்பில் அதிக முக்கியத்துவமுடையதாக விளங்குகிறது. இதனடிப்படையில் சித்தவைத்திய மரபில் சத்திரசிகிச்சைக்குப் பயன்படும் ஆயுதங்கள் பற்றிய விபரங்கள் இணங்காணப்பட்டுள்ளன. மூளையில் ஏற்படும் இரத்தக் கட்டிகளை அகற்ற்தல், மகப்பேற்று சத்திரசிகிச்சை, கண்காச சத்திரசிகிச்சை ஆகியவற்றுடன்

இராஜபிணைவ, கழவைகள் என்பவற்றைச் பற்றியும் சித்த வைத்திய மரபின் பின்னணியில் சிங்களவதற்கான சத்திரசிகிச்சை முயற்சிகள் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

Bibliography

1. Caraka. Samhita (English translation from Sanskrit); (1949)vol - 1,, Shree Gulabkunverba Ayurvedic Society, India
2. Chattopadhyaya, D.P., (1993), Science and Society in Ancient India.; Research India Publications., Calcutta.
3. Das, S. (1983), Susruta of India, The Pioneer in the treatment of Urethral structure, SurgGynecol Obstet.
4. HelaineSelin and RoddamNarasimha, (2007), Encyclopaedia of Classical Indian Sciences, University press, Hyderabad.
5. Sarma, Priyavrata, (1970), Caraka - Cintana, Varanasi; Chowkhamba Vidyabhawan.
6. Singhal, G.D., (1981) Ancient Indian Surgery; Ophthalmic and otorhinolary ngological considerations, Varanasi, India, Banaras Hindu University Press.
7. வாகுதவன், இர., (2006), தமிழில் மருத்துவ அக்கிரமங்கள் - ஓர் ஆய்வு, பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை